

ORDONANȚĂ Nr. 77 din 30 august 1999

pentru ratificarea Convenției europene privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972

EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 420 din 31 august 1999

În temeiul [art. 107](#) alin. (1) și (3) din Constituția României și al [art. 1](#) lit. C pct. 11 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

ART. 1

Se ratifică Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972.

ART. 2

Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula următoarele declarații:

În baza [art. 13](#) paragraful 3:

(1) Cererile formulate în temeiul prezentei convenții în faza de urmărire penală vor fi adresate Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Cererile formulate în temeiul prezentei convenții în faza de judecată vor fi adresate Ministerului Justiției.

În baza [art. 18](#) paragraful 2:

Fără a aduce atingere prevederilor [art. 18](#) paragraful 3, cererile formulate în temeiul prezentei convenții și documentele anexate vor fi trimise autorităților române, însoțite de o traducere în limba franceză sau engleză.

În baza [art. 41](#) paragraful 1:

(1) România va refuza o cerere de urmărire, dacă apreciază că infracțiunea are un caracter pur religios - [anexa nr. 1](#) lit. a).

(2) România va refuza o cerere de urmărire pentru o faptă a cărei sancționare, conform propriei legislații, este de competența exclusivă a unei autorități administrative - [anexa nr. 1](#) lit. b).

(3) România nu acceptă [art. 30](#) și [31](#) - [anexa nr. 1](#) lit. g).

(4) În sensul prezentei convenții, termenul resortisant înseamnă cetățean - [anexa nr. 2](#).

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministru justiției,
Valeriu Stoica

Ministru de interne,
Constantin Dudu-Ionescu

p. Ministrul afacerilor externe,
Ioan Pascu,
secretar de stat

CONVENȚIA EUROPEANĂ
privind transferul de proceduri în materie penală*)

*) Traducere.

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai strânsă uniune între membrii săi, intenționând să completeze ceea ce deja au adoptat în domeniul dreptului penal pentru a ajunge la o sancțiune mai justă și mai eficientă, considerând a fi utilă pentru acest scop, în spiritul încrederii reciproce, organizarea urmăririi infracțiunilor la nivel internațional, evitând inconveniente care pot apărea ca rezultat al unor conflicte de competență, au convenit următoarele:

TITLUL I

Definiții

ART. 1

În sensul prezentei convenții, termenul:

a) infracțiune se referă la acele fapte care constituie infracțiuni, precum și la cele care sunt vizate de dispozițiile legale menționate în [anexa nr. 3](#) la prezenta convenție, cu condiția ca, atunci când infracțiunea este de competența unei autorități administrative, persoana interesată să aibă posibilitatea de a aduce cazul respectiv în fața unei instanțe judecătorești;

b) sancțiune se referă la orice pedeapsă sau altă măsură ocazionată de/sau pronunțată pentru o încălcare a prevederilor legale menționate în [anexa nr. 3](#).

TITLUL II

Competența

ART. 2

1. În vederea aplicării prezentei convenții, orice stat contractant va avea competența de a efectua urmărirea, conform propriilor legi penale, a oricărei infracțiuni căreia i se aplică legea penală a unui alt stat contractant.

2. Competența recunoscută unui stat contractant exclusiv în temeiul paragrafului 1 din acest articol poate fi exercitată numai în urma unei cereri de urmărire formulate de către un alt stat contractant.

ART. 3

Orice stat contractant competent, în temeiul propriilor legi, de a urmări o infracțiune poate, în vederea aplicării prezentei convenții, să renunțe la angajarea procedurii de urmărire în justiție sau să o abandoneze pentru o persoană suspectă care este sau va fi urmărită pentru aceeași infracțiune de către un alt stat contractant. Ținând seama de dispozițiile [art. 21](#) paragraful 2, orice decizie de renunțare la procedură este provizorie atâta timp cât n-a intervenit o hotărâre definitivă în celălalt stat contractant.

ART. 4

Statul solicitat încetează urmărirea bazată în exclusivitate pe dispozițiile [art. 2](#) atunci când, după cunoștința sa, dreptul de pedeapsă se întinde, conform legii statului solicitant, pentru o altă cauză decât prescripția, situație în care se face aplicarea prevederilor [art. 10](#) lit. c) ale [art. 11](#) lit. f) și g), ale [art. 22](#), [23](#) și [26](#).

ART. 5

Dispozițiile titlului III din prezenta convenție nu limitează competența conferită statului solicitat de către legislația sa internă în materie de urmărire.

TITLUL III

Transmiterea urmăririi

Secțiunea 1

Cererea de urmărire

ART. 6

1. În cazul în care o persoană este suspectată de a fi comis o infracțiune conform legii unui stat contractant, acel stat poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea în cazurile și conform condițiilor prevăzute de prezenta convenție.

2. Dacă, conform prevederilor acestei convenții, un stat contractant poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea, autoritățile competente ale primului stat vor lua în considerare această posibilitate.

ART. 7

1. Urmărirea nu poate fi exercitată în statul solicitat decât atunci când fapta în legătură cu care s-a solicitat începerea urmăririi ar fi infracțiune în cazul comiterii pe teritoriul acestui stat și când autorul ar fi pasibil de o condamnare și în baza legilor acestui stat.

2. Dacă infracțiunea a fost comisă de o persoană investită cu o funcție publică în statul solicitant sau cu privire la o persoană investită cu o funcție publică la o instituție ori la un bun care are caracter public în acest stat, aceasta va fi considerată în statul solicitat ca și cum ar fi fost comisă de o persoană investită cu o funcție în acest stat sau cu privire la o persoană, instituție ori bun corespunzând, în acest din urmă stat, aceluia ce face obiectul infracțiunii.

ART. 8

1. Un stat contractant poate solicita unui alt stat contractant să înceapă urmărirea în unul sau mai multe dintre cazurile următoare:

- a) dacă acuzatul are reședința obișnuită în statul solicitat;
- b) dacă acuzatul este cetățean al statului solicitat sau dacă acest stat este statul său de origine;
- c) dacă acuzatul execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat;
- d) când acuzatul face obiectul, în statul solicitat, al unei urmăririi judiciare pentru aceeași infracțiune sau pentru alte infracțiuni;
- e) dacă se consideră că transferul urmăririi este justificat prin interesul de a descoperi adevărul și, mai ales, dacă elementele de probă cele mai importante se găsesc în statul solicitat;
- f) dacă se consideră că executarea unei eventuale condamnări în statul solicitat este susceptibilă să amelioreze posibilitățile de reintegrare socială a condamnatului;
- g) dacă se consideră că prezența acuzatului la audieri nu poate fi asigurată în statul solicitat;
- h) dacă statul solicitant consideră că nu este în măsură să execute o eventuală condamnare, chiar atunci când are calea extrădării, și că statul solicitat este în măsură să o facă.

2. În cazul în care acuzatul a fost condamnat efectiv într-un stat contractant, acest stat nu poate solicita transferul urmăririi pentru unul sau mai multe dintre cazurile menționate la paragraful 1 al acestui articol decât atunci când nu poate executa condamnarea respectivă, chiar având calea extrădării, și atunci când celălalt stat contractant nu acceptă principiul executării unei hotărâri date în străinătate sau refuză executarea unei astfel de hotărâri.

ART. 9

1. Autoritățile competente din statul solicitat vor examina cererea pentru transferul urmăririi, care le-a fost adresată în aplicarea articolelor precedente. Acestea vor decide, în conformitate cu propria legislație, cum vor acționa în continuare.

2. Atunci când legea statului solicitat prevede pedepsirea infracțiunii de către o autoritate administrativă, acest stat va informa, cât mai curând posibil, statul solicitant, cu excepția cazului în care statul solicitat a făcut o declarație conform paragrafului 3 al acestui articol.

3. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare ori de aderare sau în orice alt moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să facă cunoscute condițiile în care legea sa națională permite pedepsirea anumitor infracțiuni de către o autoritate administrativă. O asemenea declarație înlocuiește înștiințarea prevăzută la paragraful 2 al acestui articol.

ART. 10

Statul solicitat nu va da curs cererii:

- a) dacă aceasta nu este conformă cu dispozițiile [art. 6](#) paragraful 1 și ale [art. 7](#) paragraful 1;
- b) dacă exercitarea urmăririi este contrară dispozițiilor [art. 35](#);
- c) dacă, la data menționată pe cerere, prescripția acțiunii publice este împlinită în statul solicitant, conform legislației sale.

ART. 11

Fără a prejudicia dispozițiile [art. 10](#), statul solicitat nu poate refuza complet sau parțial acceptarea cererii, decât în unul sau mai multe dintre cazurile următoare:

- a) dacă consideră că motivul pe care se bazează cererea, în aplicarea [art. 8](#), nu este justificat;
- b) dacă acuzatul nu are reședința obișnuită în statul solicitat;
- c) dacă acuzatul nu este cetățean al statului solicitat și nu avea reședința sa obișnuită pe teritoriul acestui stat în momentul comiterii infracțiunii;
- d) dacă consideră că infracțiunea în legătură cu care se solicită urmărirea are un caracter politic sau este o infracțiune pur militară ori pur fiscală;
- e) dacă estimează că există motive serioase să creadă că cererea de urmărire este determinată de considerente de rasă, naționalitate sau opinii politice;
- f) dacă propria sa lege este deja aplicabilă faptei și dacă, conform acestei legi, acțiunea publică este prescrisă la momentul primirii cererii; în acest caz, nu se va putea face aplicarea prevederilor [art. 26](#) paragraful 2;
- g) dacă competența sa se bazează exclusiv pe prevederile [art. 2](#) și dacă, în momentul primirii cererii respective, acțiunea publică este prescrisă conform legii proprii, luându-se în considerare prelungirea cu 6 luni a termenului de prescripție prevăzut la [art. 23](#);
- h) dacă fapta s-a comis în afara teritoriului statului solicitant;
- i) dacă urmărirea este contrară angajamentelor internaționale ale statului solicitat;
- j) dacă urmărirea este contrară principiilor fundamentale ale ordinii juridice din statul solicitat;
- k) dacă statul solicitant a încălcat o regulă de procedură prevăzută în această convenție.

ART. 12

1. Statul solicitat revocă acceptarea cererii dacă, ulterior acestei acceptări, se descoperă un motiv pentru a nu se da curs cererii, conform [art. 10](#).

2. Statul solicitat poate să își revoce acceptarea cererii:

- a) dacă ar fi evident că prezența acuzatului nu poate fi asigurată pentru audiere în acest stat sau dacă o eventuală condamnare nu poate fi executată în statul respectiv;
- b) dacă unul dintre motivele de refuz prevăzute la [art. 11](#) este descoperit înainte de începerea judecării cazului de către o instanță; sau
- c) în acte cazuri, dacă statul solicitant este de acord.

Secțiunea a 2-a

Procedura de transfer

ART. 13

1. Cererile prevăzute în această convenție sunt făcute în scris. Acestea sunt adresate, ca și toate comunicările necesare aplicării prezentei convenții, fie de către Ministerul Justiției din statul solicitat, fie, conform unor acorduri speciale, direct de către autoritățile statului solicitant către cele ale statului solicitat și returnate pe aceeași cale.

2. În cazuri urgente, cererile și comunicările necesare vor putea fi trimise prin Organizația Internațională a Poliției Criminale (INTERPOL).

3. Orice stat contractant va putea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să facă cunoscută intenția sa de a deroga de la regulile de transfer cele menționate în paragraful 1 al acestui articol.

ART. 14

Dacă un stat contractant consideră informațiile furnizate de către un alt stat contractant insuficiente pentru a-i permite să aplice prezenta convenție, cere completarea informațiilor necesare. El poate fixa un termen pentru primirea informațiilor.

ART. 15

1. Cererea de urmărire este însoțită de originalul sau de o copie certificată a dosarului penal, precum și de toate documentele utile. Totuși, dacă acuzatul se află în arest preventiv, în temeiul prevederilor secțiunii a 5-a, și dacă statul solicitant nu este în măsură să anexeze documentele la cererea de urmărire, acestea pot fi trimise ulterior.

2. Statul solicitant informează în scris statul solicitat în legătură cu toate actele de procedură sau cu măsurile relative la acțiunea publică luate în statul solicitant după transmiterea cererii. Această notificare este însoțită de orice documente utile.

ART. 16

1. Statul solicitat informează, fără întârziere, statul solicitant despre decizia sa asupra cererii de urmărire.

2. Statul solicitat trebuie să informeze statul solicitant despre abandonarea urmăririi sau referitor la decizia luată în urma desfășurării procedurii. O copie certificată de pe orice hotărâre scrisă trebuie să fie transmisă statului solicitant.

ART. 17

Dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile [art. 2](#), acest stat trebuie să anunțe acuzatul despre cererea de urmărire, cu scopul de a-i permite acestuia să își expună argumentele înainte ca acest stat să ia o hotărâre în legătură cu cererea respectivă.

ART. 18

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol, traducerea documentelor referitoare la aplicarea prezentei convenții nu este necesară.

2. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare ori de aderare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să își rezerve dreptul de a solicita ca documentele sus-menționate, cu excepția copiei de pe hotărârea scrisă la care s-a făcut referire la [art. 16](#) paragraful 2, să îi fie adresate însoțite de o traducere. Celelalte state contractante vor trebui să trimită traducerile respective fie în limba națională a statului destinatar, fie în una dintre limbile oficiale ale Consiliului European, după cum va indica statul destinatar. Totuși o asemenea indicație nu este obligatorie. Celelalte state contractante pot aplica regula reciprocității.

3. Acest articol nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la traducerea cererilor și a documentelor anexate, conținute în acordurile sau aranjamentele în vigoare ori care urmează să fie încheiate între două sau mai multe state contractante.

ART. 19

Documentele transmise în vederea aplicării acestei convenții sunt scutite de toate formalitățile de legalizare.

ART. 20

Fiecare dintre statele contractante renunță să reclame rambursarea cheltuielilor rezultate din aplicarea acestei convenții.

Secțiunea a 3-a

Efectele cererii de urmărire în statul solicitant

ART. 21

1. Când statul solicitant a prezentat cererea de urmărire nu mai poate să îl urmărească pe acuzat pentru fapta care a motivat această cerere sau să mai execute o hotărâre pe care a pronunțat-o anterior acesteia. Totuși, până la notificarea deciziei statului solicitat asupra cererii de urmărire, statul solicitant își păstrează dreptul de a proceda la toate actele de urmărire, cu excepția celor care au drept efect sesizarea instanței judecătorești sau, eventual, a autorității administrative competente pentru a se pronunța asupra infracțiunii.

2. Statul solicitant își reia dreptul de urmărire și de executare:

a) dacă statul solicitat îl informează despre decizia sa de a nu da curs cererii, în cazurile prevăzute la [art. 10](#);

b) dacă statul solicitat îl informează că refuză acceptarea cererii, în cazurile prevăzute la [art. 11](#);

c) dacă statul solicitat îl informează că revocă acceptarea cererii, în cazurile prevăzute la [art. 12](#);

d) dacă statul solicitat îl informează despre hotărârea sa de a nu începe urmărirea sau de a o întrerupe;

e) dacă își retrage cererea înainte ca statul solicitat să îl informeze referitor la hotărârea sa de a da curs cererii respective.

ART. 22

În statul solicitant cererea de urmărire făcută conform prezentei secțiuni are drept efect, prelungirea cu 6 luni a termenului de prescripție a acțiunii publice.

Secțiunea a 4-a

Efectele cererii de urmărire în statul solicitat

ART. 23

Dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile [art. 2](#), termenul de prescripție a acțiunii publice în acest stat se prelungește cu 6 luni.

ART. 24

1. Dacă urmărirea este subordonată unei plângeri în cele două state, plângerea depusă în statul solicitant are aceeași valoare ca și cea din statul solicitat.

2. Dacă plângerea este necesară doar în statul solicitat, acest stat poate începe urmărirea chiar și în absența plângerii, dacă persoana îndreptățită să o formuleze nu se opune în termen de o lună de la data primirii înștiințării prin care autoritatea competentă o informează despre acest drept.

ART. 25

În statul solicitat sancțiunea aplicabilă infracțiunii este cea prevăzută de legea acestui stat, cu excepția cazului în care legea respectivă prevede altfel. Când competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile [art. 2](#), sancțiunea pronunțată în acest stat nu poate fi mai severă decât cea prevăzută de legea statului solicitant.

ART. 26

1. Orice act în scopul urmăririi, îndeplinit în statul solicitant conform legilor și reglementărilor sale în vigoare, are aceeași valoare în statul solicitat ca și cum ar fi fost îndeplinit de către autoritățile acestui stat, fără ca această asimilare să poată avea efectul de a-i da acestui act o forță probantă superioară aceleia pe care o are în statul solicitant.

2. Orice act întrerupător de prescripție, valabil întocmit în statul solicitant, are aceleași efecte în statul solicitat și invers.

Secțiunea a 5-a

Măsurile provizorii în statul solicitat

ART. 27

1. Când statul solicitant își anunță intenția de a transmite o cerere de urmărire și dacă competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prevederile [art. 2](#), statul solicitat poate, în urma cererii statului solicitant, să treacă, în temeiul prezentei convenții, la arestarea preventivă a învinuitului, dacă:

a) legea statului solicitat autorizează detenția preventivă pentru infracțiunea respectivă;

b) există motive să se creadă că învinuitul va dispărea sau va crea un pericol de distrugere a probelor.

2. Cererea de arestare preventivă va menționa existența unui mandat de arestare sau a oricărui alt act de aceeași forță, emis în formele prescrise de legea statului solicitant; va mai menționa pentru ce fel de infracțiune se solicită urmărirea penală, când și unde infracțiunea respectivă a fost comisă, precum și descrierea cât mai precisă a învinuitului. Trebuie să conțină, de asemenea, o expunere succintă a circumstanțelor comiterii faptei.

3. Cererea de arest preventiv este trimisă direct de către autoritățile statului solicitant, menționate la [art. 13](#), autorităților corespondente din statul solicitat, fie prin poștă sau telegraf, fie prin orice alt mijloc scris sau care a fost acceptat de către statul solicitat. Statul solicitant este informat, fără întârziere, în legătură cu rezultatul cererii sale.

ART. 28

După primirea cererii de urmărire, însoțită de documentele prevăzute la [art. 15](#) paragraful 1, statul solicitat are competența de a aplica toate măsurile provizorii, inclusiv arestarea preventivă a învinutului și sechestrul de bunuri, a căror aplicare ar fi permisă de legea sa, dacă infracțiunea pentru care este cerută urmărirea ar fi fost comisă pe teritoriul său.

ART. 29

1. Măsurile provizorii menționate la [art. 27](#) și [28](#) sunt reglementate de prevederile acestei convenții și de legea statului solicitat. Legea acestui stat sau convenția determină și condițiile în care aceste măsuri pot înceta.

2. Aceste măsuri pot înceta în toate cazurile menționate la [art. 21](#) paragraful 2.

3. O persoană deținută trebuie să fie eliberată în cazul în care a fost arestată în temeiul [art. 27](#), iar statul solicitat nu a primit cererea de urmărire în termen de 18 zile de la data arestării.

4. O persoană deținută trebuie să fie eliberată în cazul în care a fost arestată în temeiul [art. 27](#), iar documentele care însoțesc cererea de urmărire nu au fost primite de către statul solicitat într-un termen de 15 zile de la primirea cererii de urmărire.

5. Perioada de detenție, aplicată exclusiv în temeiul [art. 27](#), nu va fi în nici un caz mai mare de 40 de zile.

TITLUL IV

Pluralitatea de proceduri penale

ART. 30

1. Orice stat contractant care, înainte de începerea sau în cursul urmăririi pentru o infracțiune pe care nu o apreciază ca având caracter politic sau militar, are cunoștința de existența într-un alt stat contractant a unei proceduri de urmărire în curs, împotriva aceleiași persoane, pentru aceleași fapte, examinează dacă poate fie să renunțe la propria urmărire, fie să o suspende, fie să o transmită celui alt stat.

2. În cazul în care consideră oportun ca în stadiul respectiv să nu renunțe la propria urmărire sau să nu o suspende, anunță celălalt stat contractant despre aceasta în timp util și, în orice caz, înainte de pronunțarea hotărârii în fond.

ART. 31

1. În situația descrisă la [art. 30](#) paragraful 2, statele interesate se străduiesc să facă tot ceea ce este posibil să determine, după aprecierea în fiecare caz de speță a circumstanțelor menționate la [art. 8](#), căruia dintre ele îi incumbă grija continuării unei urmăriri unice. În timpul acestei proceduri de consultări statele interesate amână pronunțarea hotărârii în fond, fără să fie totuși obligate să prelungească această amânare mai mult de 30 de zile de la expedierea înștiințării prevăzute la [art. 30](#) paragraful 2.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se impun:

a) statului care a expedit înștiințarea prevăzută la [art. 30](#) paragraful 2, atunci când dezbaterile principale în fond au fost declarate deschise în prezența învinutului, înainte de expedierea înștiințării;

b) statului căruia i se adresează înștiințarea, atunci când aceste dezbateri au fost declarate deschise, în prezența învinutului, înainte de primirea înștiințării.

ART. 32

În interesul descoperirii adevărului și aplicării unei sancțiuni adecvate, statele interesate examinează dacă este oportun ca o urmărire unică să fie intentată de unul dintre ele și, în caz afirmativ, se străduiesc să determine care dintre ele va intenta urmărirea atunci când:

a) mai multe fapte distincte, care constituie toate infracțiuni după legea penală a fiecăruia dintre aceste state, sunt atribuite fie unei singure persoane, fie mai multor persoane care au acționat împreună;

b) o faptă unică, care constituie infracțiune după legea penală a fiecăruia dintre aceste state, este atribuită mai multor persoane care au acționat împreună.

ART. 33

Orice hotărâre pronunțată în aplicarea prevederilor [art. 31](#) paragraful 1 și ale [art. 32](#) produce între statele interesate toate efectele unui transfer de urmărire prevăzut de această convenție. Statul care renunță la propria sa urmărire este considerat ca și cum ar fi transferat urmărirea sa celui alt stat.

ART. 34

Transferul urmăririi penale menționate în secțiunea 2 din titlul III se aplică prin acelea dintre prevederile sale care sunt compatibile cu prezentul titlu.

TITLUL V

Ne bis in idem

ART. 35

1. O persoană care a făcut obiectul unei hotărâri penale definitive și executorii nu poate, pentru aceeași faptă, să fie urmărită, condamnată sau supusă executării unei sancțiuni în alt stat contractant:

a) când aceasta a fost achitată;

b) când sancțiunea impusă:

(i) a fost executată în întregime sau este în curs de executare;

(ii) a fost grațiată sau amnistiată în totalitate sau pentru partea din sancțiune neexecutată;

(iii) nu mai poate fi executată datorită prescripției;

c) dacă instanța a constatat culpabilitatea autorului infracțiunii, fără să pronunțe sancțiunea.

2. Totuși un stat contractant nu este obligat, cu excepția cazului când el însuși a solicitat urmărirea, să recunoască efectul ne bis in idem, dacă fapta care a dat loc judecății a fost comisă împotriva unei persoane, instituții sau unui bun ce are un caracter public în acest stat, sau dacă persoana judecată avea ea însăși un caracter public în acest stat.

3. În plus, un stat contractant în care a fost comisă fapta respectivă sau este considerată ca fiind comisă conform legii acestui stat nu este obligat să recunoască efectul ne bis in idem decât atunci când statul însuși a solicitat urmărirea.

ART. 36

Dacă o nouă urmărire este intentată împotriva unei persoane judecate pentru aceeași faptă în alt stat contractant, atunci orice perioadă privativă de libertate, efectuată în executarea hotărârii respective, trebuie să fie dedusă din pedeapsa care va fi, eventual, pronunțată.

ART. 37

Acest titlu nu va împiedica aplicarea dispozițiilor naționale mai favorabile, care se referă la efectul ne bis in idem aferent hotărârilor judecătorești pronunțate în străinătate.

TITLUL VI

Dispoziții finale

ART. 38

1. Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată sau acceptată. Instrumentele de ratificare sau de acceptare vor fi depuse la Secretariatul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 3 luni de la depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare sau de acceptare.

3. Aceasta va intra în vigoare, pentru orice stat semnatar care o va ratifica sau o va accepta ulterior, după 3 luni de la data depunerii instrumentului său de ratificare sau de acceptare.

ART. 39

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat nemembru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție. Rezoluția privind această invitație va trebui să primească acordul unanim al membrilor consiliului, care au ratificat convenția.

2. Aderarea se va realiza prin depunerea la secretarul general al Consiliului Europei a unui instrument de aderare, care va avea efect la 3 luni după data depunerii sale.

ART. 40

1. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, să menționeze teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare ori de aderare sau în orice moment după aceea, să extindă aplicarea prezentei convenții, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, asupra oricărui teritoriu menționat în declarație și căruia îi asigură relațiile internaționale sau pentru care este abilitat să stipuleze.

3. Orice declarație făcută în temeiul paragrafului precedent va putea fi retrasă, în privința oricărui teritoriu menționat în această declarație, în condițiile prevăzute la [art. 45](#).

ART. 41

Orice stat contractant poate, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau de aderare, să declare că va face uz de una sau mai multe dintre rezervele cuprinse în [anexa nr. 1](#) sau că va face o declarație conform [anexei nr. 2](#).

2. Orice stat contractant poate să își retragă, în totalitate sau în parte, o rezervă sau o declarație formulată în temeiul paragrafului precedent, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, care va avea efect la data primirii sale.

3. Statul contractant care a formulat o rezervă asupra unei dispoziții a prezentei convenții nu poate pretinde aplicarea acestei dispoziții de către un alt stat contractant; totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, acesta poate să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care a acceptat-o.

ART. 42

1. Orice stat contractant poate, în orice moment, să indice, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, dispozițiile legale care să fie incluse în [anexa nr. 3](#).

2. Orice modificare a dispozițiilor naționale menționate în [anexa nr. 3](#) trebuie notificată secretarului general al Consiliului Europei, dacă prin aceasta informațiile cuprinse în [anexa nr. 3](#) devin inexacte.

3. Modificările aduse [anexei nr. 3](#) în aplicarea paragrafelor precedente au efect pentru fiecare stat contractant după o lună de la data notificării lor de către secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 43

1. Prezenta convenție nu aduce atingere nici drepturilor și obligațiilor decurgând din tratate de extrădare și convenții internaționale multilaterale referitoare la domenii speciale, nici dispozițiilor care privesc aspecte ce fac obiectul prezentei convenții și care sunt conținute în alte convenții existente între statele contractante.

2. Statele contractante nu vor putea încheia, între ele, acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la probleme reglementate de prezenta convenție decât pentru completarea dispozițiilor acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor conținute de aceasta.

3. Totuși, dacă două sau mai multe părți contractante au stabilit sau urmează să își stabilească relațiile lor pe baza unei legislații uniforme sau a unui regim deosebit, ele vor avea facultatea să își reglementeze raporturile lor reciproce în materie bazându-se exclusiv pe aceste sisteme, indiferent care sunt dispozițiile prezentei convenții.

4. Statele contractante care vor urma să excludă din raporturile lor reciproce aplicarea prezentei convenții conform dispozițiilor paragrafului precedent vor adresa, în acest sens, o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

ART. 44

Comitetul European pentru Probleme Criminale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentei convenții și va facilita tot ce este necesar pentru soluționarea amiabilă a oricărei dificultăți ce va apărea în executarea convenției.

ART. 45

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe durată nelimitată.
2. Orice stat contractant va putea, în ceea ce îl privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.
3. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ART. 46

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui alt stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare sau de aderare;
- c) orice dată a intrării în vigoare a prezentei convenții conform dispozițiilor [art. 38](#);
- d) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor [art. 9](#) paragraful 3;
- e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor [art. 13](#) paragraful 3;
- f) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor [art. 18](#) paragraful 2;
- g) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor [art. 40](#) paragrafele 2 și 3;
- h) orice rezervă și declarație formulată în aplicarea dispozițiilor [art. 41](#) paragraful 1;
- i) retragerea oricărei rezerve sau declarații efectuate în aplicarea dispozițiilor [art. 41](#) paragraful 2;
- j) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor [art. 1](#) și orice notificare ulterioară primită în aplicarea dispozițiilor paragrafului 2 al acestui articol;
- k) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor [art. 43](#) paragraful 4;
- l) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor [art. 45](#) și data la care denunțarea va avea efect.

ART. 47

Prezenta convenție, declarațiile și notificările pe care le autorizează nu se vor aplica decât infracțiunilor comise ulterior intrării sale în vigoare între statele contractante interesate.

Drept care, subsemnații, deplin autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copie certificată fiecăruia dintre statele semnatare sau aderente.

ANEXA 1

Orice stat contractant poate să declare că își rezervă dreptul:

- a) de a refuza o cerere de urmărire, dacă consideră că infracțiunea vădește un caracter pur religios;
- b) de a refuza o cerere de urmărire motivată de o faptă a cărei pedepsire, conform legislației sale, este de competența exclusivă a unei autorități administrative;
- c) de a nu accepta [art. 22](#);
- d) de a nu accepta [art. 23](#);
- e) de a nu accepta dispozițiile conținute de fraza a doua a [art. 25](#), pentru motive de ordin constituțional;
- f) de a nu accepta dispozițiile prevăzute la [art. 26](#) paragraful 2, în cazul în care acesta este competent în baza legislației sale interne;
- g) de a nu aplica [art. 30](#) și [31](#) pe motivul unei fapte a cărei pedepsire, conform legislației proprii sau a unui alt stat, este de competența exclusivă a unei autorități administrative;
- h) de a nu accepta [titlul V](#).

ANEXA 2

Orice stat contractant poate să declare că, pentru motive de ordin constituțional, nu poate formula sau primi cereri de urmărire decât în cazurile care sunt precizate în legea sa internă.

Orice stat contractant poate, printr-o declarație, să definească, în ceea ce îl privește, termenul resortisant în sensul prezentei convenții.

ANEXA 3

LISTA

cuprinzând infracțiunile, altele decât infracțiunile penale

Urmează să fie asimilate infracțiunile sancționate de legea penală:

- în Franța - orice comportament ilegal, sancționat printr-o contravenție de grande voirie (la regulile de circulație);

- în Republica Federală a Germaniei - orice comportament ilegal pentru care se aplică procedura instituită de Legea încălcărilor regulilor de ordine (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten din 24 mai 1968 BGB 1, 1968, I, 481);

- în Italia - orice comportament ilegal căruia îi este aplicabilă Legea nr. 317 din 3 martie 1967.

LEGE Nr. 34 din 12 aprilie 2000

privind aprobarea [Ordonanței Guvernului nr. 77/1999](#) pentru ratificarea Convenției europene privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 158 din 17 aprilie 2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se aprobă [Ordonanța Guvernului nr. 77 din 30 august 1999](#) pentru ratificarea Convenției europene privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972, emisă în temeiul [art. 1](#) lit. C pct. 11 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 31 august 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 14 februarie 2000, cu respectarea prevederilor [art. 74](#) alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 martie 2000, cu respectarea prevederilor [art. 74](#) alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA